

KA-IN

GROUPE ACROBATIQUE DE TANGER

Torenhoge energie

Tom Permentier
Gezien op 02 juli 2026
Park Groot Schijn Deurne, in kader van Zomer Van Antwerpen

Een *b-boy* betreedt het podium, speaker in de hand. Hij laat de drums knallen en brengt een indrukwekkende hiphopdans. Meer dan eens legt een autoritaire figuur zijn *moves* stil, maar zonder succes. Het drukke straatleven komt op gang en wordt bevolkt door een allegaartje van acrobaten en dansers. ‘KA-IN’ betekent ‘Het Leven’. Het leven volgens de Groupe Acrobatique de Tanger bestaat uit veel vrolijke chaos, momenten van tragiek en een virtuositeit die amper vloekt met het narratief.

05 JULI 2026

Van links naar rechts, van rechts naar links, de hele voorstelling lang steken jongelingen het podium over. Alleen, per twee of in kleine groepjes. Soms gaat het er vriendschappelijk aan toe, soms dagen ze elkaar op een speelse manier uit, soms is het hard tegen hard. Eender welke grootstad zou model kunnen staan voor deze levendige turbulentie, letterlijk uitgebeeld met theater of pantomime, symbolisch in grond- en partneracrobatie. De ontelbare radslagen, salto’s en flikflakken zijn van een Olympisch niveau dat bij momenten van de vertelling afleidt, maar regisseur Raphaëlle Boitel weet die energetische groepsnummers elegant in te passen in een voorstelling die vloeit als een *stream of consciousness*.

Meer show dan symboliek

In een eerdere productie, ‘Azimut’, had de acrobatengroep met behulp van een andere regisseur, Aurélien Bory, een gouden formule te pakken: massaspektakel werd abstract maar zeer leesbaar expressionisme waarbij technische virtuositeit zichzelf verborg achter drama. Vergeleken daarbij is ‘KA-IN’ meer *showing off*. Deze ode aan de jeugd gaat dan ook gepaard met enig machismo, zowel in de *dance battles* als in de doorgedraaide turnoefeningen, maar die extravaganza helpt een handvol poëtische scènes wel om erbovenuit te steken. Zodra de elektrische gitaren even gaan liggen en twee van de dertien artiesten overblijven in een afgelijnde lichtzuil, ontstaat de meest eenvoudige magie: die tussen prille geliefden. Steunen op elkaars schouders wordt steunen in het leven in dit

acrobatische duet.

Dan komt de sfeerbederver van het begin weer op de proppen. Hij maakt een einde aan een hectische passage van voorbijgangers en forceert ze dictatoriaal op een rechte lijn. Tijdens zijn inspectie wordt het gezag achter zijn rug op bijna Chaplineske wijze ondermijnd. Nu en dan sijpelt er simpele maar sympathieke humor door in 'KA-IN'. Tragiek neemt weer de bovenhand wanneer de lijn een muur wordt, een menselijke piramide van twee verdiepingen. Door de benen van de acrobaten, die als tralies fungeren, zien we een vrouw die vruchteloze ontsnappingspogingen onderneemt. Zodoende brengen de artiesten een verhaal van onderdrukking. Tegelijk connecteren ze met hun voorouders die menselijke piramides maakten om juist letterlijk over een muur heen te turen.

De symboliek is op zich wat dunnetjes, maar kan misschien juist daardoor gedijen in de grootse bombast van de voorstelling.

Ook de breakdance krijgt extra betekenis wanneer een hiphopper vlucht voor bewakers met zaklampen. Omsingeld door zijn achtervolgers, vertalen de schokkende lichaamsbewegingen van zijn dans de stuiptrekkingen van het opgejaagd wild in de onderbuik van de maatschappij. Met zulke fragmenten van heldere symboliek benadert 'KA-IN' het niveau van 'Azimut'. Die symboliek is op zich wat dunnetjes, maar kan misschien juist daardoor gedijen in de grootse bombast van de voorstelling, die met een toenemende filmische soundtrack wat neigt naar een Hollywoodproductie. Tegengewicht wordt geboden met nog een subtiele knipoog naar het verleden, wanneer een echo van een traditionele dans op gnawamuziek resoneert.

Clair-obscur
Flauwe lichtstralen murwen zich door een dik hekwerk om zich te nestelen op de zwarte vloer. Ze reflecteren de hoop op een beter leven, dat enkel via de kleinste kieren bereikt kan worden. In een nachtelijke scène moet de ronddolende bende het dan weer stellen met het kleinste lampje als houvast. Wanneer toch een grote spot vanuit de coulissen oplicht, lijkt die de artiesten een voor een als een stofzuiger van het podium te zuigen. Waarheen wordt niet prijsgegeven, maar deze handeling resulteert in een stroboscopische koortsdroom met een rafeltouw. In 'KA-IN' is er plaats voor het onverklaarbare.

Groupe Acrobatique de Tanger flirt met show om de show.

Zo meandert 'KA-IN' op natuurlijke wijze tussen concreet en abstract. Met applauscircus, hiphop en epische filmmuziek flirt de Groupe Acrobatique de Tanger voortdurend met show om de show, maar dankzij een slimme montage en een bescheiden injectie van symboliek, komt het collectief met veel weg.